

Priroda

Biljni pokrov otoka Krka u svom najvećem dijelu pokazuje sve značajke priobalnog zaleđa, a tomu je uzrok činjenica da je taj dio Kvarnera još pred desetak ili čak manje tisuća godina bio suvislo kopno.

Međutim, ukoliko ne bismo detaljnije ulazili u povijesni razvitak biljnoga pokrova toga dijela Hrvatske, možemo sa sigurnošću tvrditi da je otok Krk prije većih povjekovih zahvata do pred nekih 3-4 tisuća godina bio u potpunoj obrastaošću šumskom vegetacijom, dakle bio je u potpunosti pokriven šumom. To je potpuno shvatljivo u onom dijelu otoka koji se pruža zapadno od crte Vrbnik-Punat, a isto tako teže shvatljivo, izuzmu li se dijelovi Hlama i Bašćanska kotlina, isto od navedene linije. Zamisljena linija Vrbnik-Punat razdvaja u grubome otok Krk na, mogli bismo reći, dva potpuno različita dijela. Zapadno od navedene linije otok Krk je razmjerno nizak, njegova je površina valovita i obrasla šumom. Istočni dio je prostrana visoravan presječena Bašćanskom kotlinom na dva dijela i danas je "gola", bez šumskog pokrova. Neće biti na odmet naglasiti da se sva naselja otoka Krka, izuzev možda Stare Bašćanke, nalaze u onom dijelu koji je i danas više manje šumovit. To se u potpunosti odnosi i na Vrbnik.

Vrbnik se nalazi na kršnom terenu, odnosno na hridi visokoj 49 metara, i iz toga proizlazi da na njegovom području postoji nekoliko desetaka spilja i jama: Namori, Pod Kovač, Pod Kupinom, Bezdna jama, Petrina i kod Babinog zuba. Tu je riječ o manjim objektima dužine od 7 do 15 metara, koji se nalaze u razini mora, a u nekima je i more, pa se u njih može ući samo s čamcem.

Jadro – podno Hlama – je riječ ilirskoga porijekla i označuje potok, rijeka, teren bogat vodom. Doista, Hlamska Draga je "odtoje" kojim za jakih oborina otječe velika voda. Tu su i danas korita sihih potoka, a tu je i živi zdenac.

